

РЕШЕНИЕ №981

гр. Пазарджик, 05.07.2019 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Районен съд – Пазарджик, Гражданска колегия, в открито заседание на пети юли две хиляди и деветнадесета година, в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: МАРИЯ НЕНОВА

в присъствието на секретаря Росица Димитрова, като разгледа докладваното от съдията гр.д. № 700 по описа на съда за 2019 г. и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 318 и сл. ГПК, вр. 49 СК.

Ищцата _____ чрез пълномощника си адвокат Белев _____ предявила иск против ответника _____ за прекратяване на сключен помежду им брак с развод поради дълбоко и непоправимо разстройство без произнасяне по въпроса за вината и за фамилното име на съпругата след прекратяване на брака.

Като причина за разстройството на брака ищцата изтъква продължителна фактическа раздяла между съпрузите.

Не заявява претенции към ответника за издръжка след прекратяване на брака и за присъждане на разноските по делото.

Ангажира писмени и гласни доказателства.

Ответникът _____ в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК чрез особения си представител адвокат Горчев намира иска за развод за основателен и моли да бъде допуснат развод между страните без произнасяне по въпроса за вината.

Не сочи доказателства.

Съдът като взе предвид становището на страните и прецени събраните по делото доказателства намира за установено следното:

Страните са съпрузи, сключили граждански брак на _____ в гр. _____, за което е съставен акт за граждански брак № _____ на Община Пазарджик.

Преди брака съпругата е носила фамилното им _____
От брака съпрузите нямат навършили пълнолетие деца.

Роденото на _____ дете _____, чиято майка е ищцата, е с баща _____ роден на _____, съгласно удостоверение за раждане _____ г., издадено от Община Пазарджик.

Семейното жилище на съпрузите в гр. Пазарджик е лична собственост на ищцата, придобито по дарение по силата на Нотариален акт за дарение на недвижим имот № _____ от _____

От показанията на разпитаната по делото свидетелка _____, майка на ищцата, които съдът възприема изцяло, тъй като са логични, последователни и в синхрон останалите доказателства по делото, се установява, че страните са сключили брак в Кипър, а през 2013 г. са се върнали в България. Около месец, месец и половина ответникът бил в България, а след това заминал и не се е връщал в България. От тогава страните не са се виждали и не поддържат връзка помежду си, а ищцата има друг мъж и чака дете от него.

При така установените правнорелевантни факти съдът намира следното от правна страна:

Предявен е иск за развод с правно основание чл. 49, ал. 1 СК.

Съединен с него при условията на кумулативно съединяване е искът по чл. 322, ал. 2 ГПК за фамилното име на съпругата след развода.

Никой от съпрузите не е направил искане за произнасяне по вината за дълбокото и непоправимо разстройство на брака, поради което съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

По иска за развод в тежест на ищцата е да установи при условията на пълно и главно доказване твърденията си за дълбоко и непоправимо разстройство на брака. Непосочените основания, настъпили и станали известни на съпруга до приключване на устните състезания, не могат да послужат като основание за предявяване на нов иск за развод.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът намира за безспорно установено, че бракът между ищцата и ответника е дълбоко и непоправимо разстроен. Разпитаната по делото свидетелка установи, че двамата не живеят като съпрузи повече от 5 години, не поддържат връзка помежду си и не се интересуват един от друг, а ищцата е заживяла на съпругески начала с друг мъж и чака дете от него.

Предвид дългата фактическа раздяла между страните съдът намира, че присъщите на здравето семейство отношения на взаимна обич, уважение, доверие и подкрепа между съпрузите напълно са изчезнали от брачната връзка на страните. Всеки от съпрузите живее свой живот, а бракът им съществува само формално и е лишен от съдържание.

От брака съпрузите нямат ненавършили пълнолетие деца, поради което въпросите за местоживеенето, упражняването на родителските права, личните отношения и издръжката на децата, както и ползването на семейното жилище не са предмет на делото.

Никоя от страните не е направила искане за присъждане на издръжка, поради което съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

На основание чл. 329, ал. 1 ГПК разноските по делото остават в тежест на всеки от съпрузите, както са ги направили. Всеки от съпрузите следва да заплати и допълнителна държавна такса при допускане на развода в размер на по 20 лв.

По тези съображения и на основание чл. 49 СК Районен съд – Пазарджик

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА С РАЗВОД поради дълбоко и непоправимо разстройство брака между _____, гражданин на Пакистан, роден на _____ г. и _____ ЕГН _____, сключен на _____ в гр. Лисис, Кипър, за който е съставен акт за граждански брак № _____ г. на Община Пазарджик.

ПОСТАНОВЯВА след развода съпругата _____ ЕГН _____ да носи предбрачното си фамилно име

ОСЪЖДА _____, гражданин на Пакистан, роден на _____ г., да заплати по сметка на Районен съд – Пазарджик допълнителна държавна такса по допускане на развода в размер на 20 лв.

ОСЪЖДА _____, ЕГН _____ от гр. _____ да заплати по сметка на Районен съд – Пазарджик допълнителна държавна такса по допускане на развода в размер на 20 лв.

Решението може да се обжалва пред Окръжен съд – Пазарджик в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: _____